

Čitanja od dana: Mih 7,14-15.18-20; Ps 103,1-4.9-12; Lk 15,1-3.11-32

Navještaj svetog Evanđelja

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.«

Nato im Isus kaza ovu prisposobu: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraži svoja dobra živeći razvratno.«

»Kad sve potroši, nasta ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. Ode i pribi se kod jednog žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao.«

»Došavši k sebi reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'«

»Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se! I stadoše se veseliti.«

»A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele. Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje — tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'«

Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Prilikom jedne propovijedi, propovjednik je uzeo novu novcatu novčanicu od 100 dolara i upitao vjernike tko je želi. Svi su digli ruke. Tada je tu istu novčanicu dobro izgužvao u svojim rukama i ponovio pitanje. Opet su sve ruke bile u zraku. Tada je novčanicu bacio na pod i nogama je uprljao. Pitao ih je opet, tko ju želi. Svi su opet digli ruke u zrak. Tada im je objasnio razliku između nove i prljave i zgužvane novčanice.

"Dragi prijatelji, upravo smo naučili jednu vrlo vrijednu lekciju. Što god da sam uradio sa ovom novčanicom, vi ste je htjeli i dalje, jer ni u jednom trenutku nije izgubila na vrijednosti. U svakom trenutku je vrijedila 100 dolara! Ova novčanica je slika kako Bog gleda na svakog čovjeka. Kako gleda na dobrog i grešnog čovjeka. U Božjim očima, čovjek nikada ne gubi vrijednost. Oba su mu čovjeka jednako vrijedna."

Draga braćo i sestre. Jedino u svjetlu pouke iz ove priče, možemo ispravno shvatiti današnje evanđelje koje nam govori o rasipnom sinu ili bolje rečeno, o milosrdnom ocu.

Današnje evanđelje je priča o obitelji koju pogađaju brige koje imaju i mnoge obitelji danas. Mlađi sin, koji ne čekajući da otac umre, traži podjelu imanja i bez obzira na svoje dužnosti i obaveze prema obitelji, odlazi provoditi život u zabavi i luksuzu. Takav život je brzo potrošio očevo bogatstvo i sin se našao u bijedi i siromaštvu. Tada je morao, da bi preživio, postati sluga koji čuva svinje.

U ovoj priči, mlađi odlazi od očeve ljubavi jer želi živjeti u slobodi i ne želi nikome polagati račune. On tako postaje slika čovjeka koji je grijehom napustio Boga jer život grešnika brzo vodi u situaciju gdje čovjek izgubi moralni kompas i brzo padne na samo dno života. Ali bez obzira koliko je grešnik daleko od Boga, njegovo očinsko srce puno ljubavi ga uvijek prati.

Sin je napustio oca, ali je znao da otac nije napustio njega. Bog nikada i nikoga ne napušta. To je velika pouka današnjeg evanđelja. Iako je mlađi sin sa sobom ponio dio očeva imanja, koje je brzo potrošio, ponio je u sebi i pravu sliku o svome ocu. Sliku oca koji je dobar, koji oprašta i koji bezuvjetno voli. Sa tom slikom u srcu i u toj spoznaji, donosi odluku vratiti se ocu i zatražiti oprost, ali ipak se vraća sa strepnjom kako će njegov otac reagirati na njegov povratak ali „dok je on još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga.“ Mlađi je bio pripravan da izreče svoje priznaje ocu i da zatraži oprost, ali presretni otac ga uopće nije slušao već zapovijedi: „Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!“

Otac nikada nije napustio svoga sina, uvijek je čekao njegov povratak. To je slika našeg Boga. Možemo mi bježati od njega, možemo se mi sakriti od njega, ali on nas ne napušta već uvijek očekuje povratak svakoga od nas.

Kaže Evanđelje da tada dolazi i stariji brat. Umjesto slavlja zbog povratka izgubljenog brata, napunio se gnjevom na oca i brata. Ne shvaća oca, jer njega u životu ne vodi ljubav, već stroga i suha pravda. Ne shvaća kako otac može ljubiti sina koji mu je slomio srce. Za njega se ljubav može samo zaraditi ili zaslužiti. Sebičan je, jer smatra da će očevom ljubavlju prema mlađem bratu on nešto izgubiti. Pokazuje lice sebične i nerazumne osobe. Osobe bez ljubavi u sebi. Ne shvaća da roditeljsko srce ne može zaboraviti ili odbaciti ijedno svoje dijete, kakvo god ono bilo. Ovaj sin slika je židova koji su sebe smatrali pravednim i pravim Božjim sinovima, jer su se pridržavali zakona i propisa, a one koji su se grijehom udaljili od Boga, držali su za otpadnike za koje nema mogućnosti povratka i popravka. Za njih nemaju ljubavi, već samo osudu i prijezir. Ali ova prisposoba ne vrijedi samo za ona vremena. Ona ima vječnu vrijednost, jer i danas postoje rasipni sinovi, koji odu pa se vrata. Postoje i starija braća koja su uvijek vjerna i koji sebe drže pravednima, ali nikad ne ljube Božjom ljubavlju. Ali svima je po današnjem evanđelju ostavljena poruka: Bog i danas nikoga ne napušta i očekuje povratak svakoga od nas. Svatko od nas može se prepoznati u nekoj osobi iz današnjeg Evanđelja, osobito u ulozi grešnika, je svi smo povremeno grešnici.

Ponekad su naši grijesi više vidljivi, poput grijeha mlađeg sina, a ponekad su skriveni poput onih starijeg sina. Poruka današnjeg evanđelja je da se svi moramo vratiti očevoj kući. Da se svi moramo obratiti, koliko god smatramo da nama to nije potrebno, jer se smatramo dobrima. Mlađi sin je morao napustiti svoj dosadašnji stil života pun užitaka, veselja i nebrige i vratiti se u očevu kuću biti mu pokoran i na raspolaganju. Stariji sin se morao vratiti iz svoje ljutnje i sebičnosti te naučiti i prihvatiti da dijeli kuću sa mlađim bratom.....

„Vrati se k ocu koji nas očekuje!“ Poziv je današnjeg Evanđelja, jer često nam se dogodi u životu da padnemo nisko, da se osjećamo izgužvani i bačeni u blato. Da smo zbog svojih grijeha najjadniji stvor na ovome svijetu i da ne vrijedimo ništa. U takvim i sličnim trenucima, sjetimo se današnje prisposobe. Bez obzira što nam se dogodilo u životu, bez obzira na našu grešnost, mi nikada nećemo izgubiti na vrijednosti u Božjem srcu. Bili prljavi ili čisti, izgužvani ili ispeglani, mi smo i dalje neprocjenjivi Bogu koji nas voli više od ičega na svijetu.

Draga braćo i sestre. Naši životi se ne vrednuju prvenstveno prema onome što radimo ili koga poznajemo, već prema onome što mi jesmo, a smo Božji rod. To je naše dostojanstvo. I kada ga izgubimo ili odbacimo, uvijek nas čeka dobro srce i raširene ruke našeg milosrdnog Boga Oca. Te raširene ruke osobito su vidljive u osobama biskupa i svećenika, kojima Bog daje vlast da u njegovo ime pomiruju grešne duše sa Njime preko sakramenta svete Ispovijedi ili Pomirenja. Zar nam u svakoj svetoj ispovijedi Bog po svećeniku ne oprašta naše grijeha i ne oblači nas u novo ruho svoga milosrđa? Zar nakon toga, i za nas Bog ne sprema svečano slavlje; svetu Euharistiju, gozbu svoje ljubavi? I nas Bog sve jednako voli, zato si ne uzimajmo pravo da prosuđujemo i određujemo Bogu koga, i koliko nekoga treba voljeti i opraštati mu. Svi trebamo obraćenja. Svi se trebamo vratiti na pravi put; Božji put. Vratiti se Ocu, a bit našeg korizmenog hoda sastoji se upravo u tome – vratiti se u milosni Božji zagrljaj i nikada ga ne napustiti.

A kako bi to uistinu mogli, potrebni su nam svećenici – oruđe Božje milosrdne ljubavi i navjestitelji utješne vijesti da je kod Boga više milosrđa nego što je u nama grijeha. Zato smo pozvani moliti Gospodina i prikazivati mu svoje korizmene postove i dobročinstava da svojoj Crkvi pošalje dovoljan broj svetih i vjernih biskupa i svećenika, koji će utjeloviti milosrđe našeg nebeskog Oca. Amen

Molitva vjernika

Kao Kristova zajednica vjernika, obratimo se poniznom molitvom dobrom i milosrdnom Ocu, zajedno govoreći:

Gospodine, usliši nas

1. Molimo za papu Franju; da svojim životom cijelome svijetu svjedoči milosrdnu Božju ljubav prema svakom čovjeku, molimo te
2. Molimo za našeg biskupa Božu; kako bi u Crkvi promicao zajedništvo vjernika i djelotvornu ljubav za sve potrebne, molimo te
3. Molimo za svećenike; da u svojem djelovanju ne budu samo prenositelji Božjih istina, već i njezini vjerodostojni svjedoci, molimo te
4. Molimo za redovnike i redovnice; da s većim žarom nasljeđuju život evanđelja i uvijek pronalaze nove putove služenja svima koji su u potrebi, molimo te.
5. Molimo za nova duhovna zvanja; kako bi mnogi mladići i djevojke iz župa naše biskupije prihvatili duhovni poziv te postali glasnici: mira, istine, pravde i ljubavi kao svećenici, redovnici i redovnice, molimo te
6. Molimo za sve nas; kako bi po našem međusobnom praštanju i ljubavi bili slika milosrdnog Boga Oca, molimo te.
7. Molimo za sve pokojne; iskaži im Gospodine svoje milosrđe i uvedi ih u radost vječnog blaženstva, molimo te.

Hvala ti Gospodine, što nas neumorno tražiš i pozivaš k sebi. Pomozi nam svojim Duhom da te nikada ne napustimo, već da budemo živi pronositelji tvoje milosrdne ljubavi i praštanja. To te molimo po Kristu, Gospodinu našem.

Molitva za sveta duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste, obnovi svoju Crkvu
i daj joj svetih svećenika, redovnika i redovnica
koji će snagom Duha Svetoga,
našem narodu i svim ljudima,
riječju i životom svjedočiti tvoju ljubav i blizinu.

Probudi u našim obiteljima
nesebičnu ljubav prema životu,
da snagom vjere i obiteljskog zajedništva,
molitve i pravoga odgoja
postanu plodno tlo novih duhovnih zvanja.

Pozovi Gospodine, mnoga mladenačka srca
da odvažno pođu za tobom,
u svećeničkom ili redovničkom pozivu.
Oblikuj ih svojom božanskom milošću
i usadi u njih želju za potpunim predanjem tebi.

To te Gospodine, svim srcem molimo,
po zagovoru Djevice Marije, Majke Crkve. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije i zapjevati koja prigodna pjesma)